

Όχι στο σημερινό μοντέλο δόμησης

Με το άρθρο αυτό, απαντώ σήμερα στην επιστολή του Αντώνη Ροδίτη που στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας αναφέρθηκε στις θέσεις που έχω εκθέσει από την εφημερίδα για τον τρόπο που χτίζουμε στην Αίγινα και με τον τρόπο που σταθερά και μεθοδικά μετατρέπουμε την Αίγινα σε μια μάζα τσιμέντου.



Η καταστροφή του περιβάλλοντος είναι αποτέλεσμα και της οικοδομικής δραστηριότητας στο νησί.

ΤΟΥ

Ηλία Μεσσίνα

66

Η οικοδομή εφαρμόζει πρακτικές που θέτουν σε κίνδυνο, όχι μόνο την οικολογία και τις υποδομές του νησιού, αλλά και την οικονομία του. Ο τουρισμός, παραδείγματος χάριν, απειλείται αν η Αίγινα γεμίσει τσιμέντο, τα δάση γεμίσουν μπάζα και ο αέρας διοξίνες από την καύση των σκουπιδιών. Ποιος τουρίστας θα έρθει στην Αίγινα;

Η οικοδομή πιθανόν να θεωρείται «ατμομηχανή της τοπικής κοινωνίας» όμως με τον τρόπο που εφαρμόζεται σήμερα σίγουρα πάει για μετωπική σύγκρουση. Όχι με τους «οικολόγους» και «κινδυνολόγους» ή αυτούς που «...αγνοούν περιφρονητικά την κοινωνική πραγματικότητα της Αίγινας και το δικαίωμα του καθενός να κάνει πράξη το σπίτι των ονείρων του» όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο κ. Ροδίτης στην επιστολή του. Μετωπική σύγκρουση με την περιβαλλοντική πραγματικότητα και τον παράγοντα «φυσιογνωμία του νησιού». Τους δύο αυτούς παράγοντες που έρχονται να μας υπενθυμίσουν ότι κάπου στην πραγματοποίηση των ονείρων μας υπάρχουν όρια.

Πολλές φορές συγκρίνω το νησί με τον πλανήτη. Ο καθένας πραγματοποιεί το όνειρό του εις βάρος κάποιου άλλου. Ο κάποιος άλλος είναι συνήθως η φύση, ο σιωπηλός υποστηρικτής της ζωής πάνω στον πλανήτη, που όμως μεθοδικά τον καταστρέφουμε αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Παραδείγματος χάριν, σε μια οικοδομή, πριν τις εκσκαφές κόβονται όλες οι φυσιτικές και οι ελιές που υπάρχουν στη γη για να γίνει χώρος για την οικοδομή. Όση γη μένει γύρω από το σπίτι, σκεπάζεται με τσιμέντο για να μην έχει λάσπη και να μην μπαίνει σκόνη μέσα στο σπίτι. Τελικά τι μένει από αυτό που προυπήρχε; Όχι και πολλά. Ειδικά όταν μιλάμε για ένα νησί όπου οι εκτάσεις είναι περατές και δεδομένες, τελικά κάθε σπίτι που χτίζεται, κάθε συγκρότημα από μεζονέτες που σπώνεται, ουσιαστικά αφαιρεί από το νησί τον ανοικτό χώρο που προϋπήρχε και τον αντικαθιστά με τσιμέντο. Συνεπώς η οικοδομή αναπόφευκτα καλύπτει τον υπάρχοντα χώρο και θα τον μετατρέψει από καλλιεργήσιμη γη ή ανοικτή φύση σε τσιμέντο – με τεράστιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις και αλλοίωση της φυσιογνωμίας του νησιού.

Πιθανόν η οικοδομή να είναι κάτι θετικό για την κοινωνία του νησιού, είναι όμως κάτι θετικό για το νησί και την οικονομία του; Με τον τρόπο που εφαρ-

μόζεται σήμερα, η απάντηση είναι μάλλον αρνητική. Μια ματιά στις οικοδομές του νησιού θα μας δώσει την απάντηση. Στις περισσότερες οικοδομές τα μπετά δεν έχουν θερμομόνωση. Αυτό σημαίνει ότι ανεξάρτητα αν έχει θερμομόνωση ο τοίχος πλήρωσης, το κτίριο έχει θερμογέφυρες, δηλαδή απώλειες κατά την ψύξη και θέρμανση, δηλαδή μεγαλύτερη σπατάλη ενέργειας και έξοδα για τον ιδιοκτήτη (χωρίς λόγο). Η πλειοψηφία των σπιτιών που χτίζονται δεν έχουν γίνει με βάση βιοκλιματικής μελέτης, που σημαίνει ότι λόγω κακού προσανατολισμού, μπορεί να υπερθερμαίνονται από τον ήλιο, με αποτέλεσμα να πρέπει ο ιδιοκτήτης να ανάψει το κλιματιστικό και να επιβαρύνει το δίκτυο ηλεκτροδότησης του νησιού και την τσέπη του (χωρίς λόγο). Η πλειοψηφία των σπιτιών χτίζονται χωρίς στέρνα βρόχινου νερού επιβαρύνοντας το δίκτυο ύδρευσης του νησιού (χωρίς λόγο) παρόλο που υπάρχει πρόβλημα ύδρευσης στην Αίγινα εδώ και χρόνια. Εδώ και χρόνια, εξαιτίας της οικοδομής έχουν καταστραφεί τα δάση της Αίγινας, καθώς έχουν καταντήσει αποδέκτες μπάζων.

Με άλλα λόγια, η οικοδομή μπορεί να εκπληρώνει τα όνειρα κάποιων, όμως εφαρμόζει πρακτικές που θέτουν σε κίνδυνο, όχι μόνο την οικολογία και τις υποδομές του νησιού, αλλά και την οικονομία του. Ο τουρισμός, παραδείγματος χάριν, απειλείται αν η Αίγινα γεμίσει τσιμέντο, τα δάση γεμίσουν μπάζα και ο αέρας διοξίνες από την καύση των σκουπιδιών. Ποιος τουρίστας θα έρθει στην Αίγινα;

Τέλος, για το ποιος θα προστατεύσει το νησί, σίγουρα η απάντηση δεν είναι η κυβέρνηση ή κάποιος εξωγενής παράγοντας που έχει άλλες προτεραιότητες. Σίγουρα ούτε και η ελεύθερη οικονομία, η οποία βασίζεται στο κέρδος και την ασύδωτη εκμετάλλευση των πάντων. Αν υπάρχει κάποιος που μπορεί να προστατεύσει το νησί, τότε αυτός είναι μόνο οι πολίτες του και οι επαγγελματίες του. Όλοι εκείνοι, δηλαδή, που κερδίζουν από την αξία της Αίγινας γι αυτό που είναι. Διότι αν αυτό που έχει αξία πάψει να υπάρχει, τότε όλοι θα χάσουν. ❌

Ένα δραστήριο Τεχνικό Λύκειο

Όσοι διασχίζουν τα τελευταία χρόνια την οδό Καποδιστρίου στην Αίγινα, αντικρίζουν ένα νέο κτιριακό συγκρότημα να ορθώνεται σιγά – σιγά και να παραδίδεται τμηματικά σε χρήση στους μαθητές και καθηγητές της Τεχνικής Εκπαίδευσης στην Αίγινα. Μετά από πολλά χρόνια η Αίγινα απέκτησε ένα σύγχρονο κτίριο που έρχεται να στεγάσει όλες τις ειδικότητες, τα εργαστήρια και τις σύγχρονες ανάγκες ενός αναβαθμισμένου Τ.Ε.Ε – ΕΠΑ.Λ.

Όπως έχει δείξει όμως η εκπαιδευτική πράξη, ένα κτίριο από μόνο του δεν αρκεί για να κάνει τη διαφορά. Χρειάζεται ένα έμπειρο και παθιασμένο έμπυχο δυναμικό το οποίο θα δημιουργήσει κίνητρα στα παιδιά, θα κινητοποιήσει, θα εμπνεύσει, θα καθοδηγήσει, θα διαμορφώσει συνθήκες κατάλληλες για δημιουργική μάθηση. Τα τελευταία χρόνια χάρη στις συστηματικές προσπάθειες, τη δουλειά και τον αγώνα του Διευθυντή κ. Ξ. Χατζηκερίδη αλλά και πολλών εκπαιδευτικών, η εικόνα του ΤΕΕ – ΕΠΑΛ Αίγινας έχει αλλάξει, χάρη στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο σχολείο. Δράσεις και προγράμματα τα οποία δυστυχώς δεν ήταν ευρέως γνωστά. Δεν θα αναφερθούμε στα σύγχρονα εργαστήρια του σχολείου τα οποία παλαιότερα ήταν διασκορπισμένα σε διάφορα κτίρια μέσα στην Αίγινα, και δεν διευκόλυναν τη διεξαγωγή του μαθήματος. Ούτε στο γεγονός ότι η νέα κτιριακή κατάσταση επηρεάζει θετικά τη ψυχολογία τόσο των διδασκόντων όσο και των διδασκόμενων. Αυτό είναι αυτονόητο. Θα αναφερθούμε στις πολλές δραστηριότητες που ήδη έχει αναπτύξει το σχολείο από την περσινή χρονιά, χάρη στο μεράκι, την αγάπη, το κέφι πολλών εκπαιδευτικών του.

Λειτουργήσε ομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης η οποία δούλεψε το θέμα: «Το δάσος» με υπεύθυνους καθηγητές τους Σάντα Π. και Μαστρογιαννίδου Π. Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος 24 μαθητές με τη συνοδεία καθηγητών τους πραγματοποίησαν

τριήμερη εκδρομή στο Θέρμο Αιτωλοακαρνανίας. Κατά τη διάρκεια της περσινής χρονιάς οργανώθηκαν πολλές εκπαιδευτικές επισκέψεις όπως:

- > Επίσκεψη στο Εκθεσιακό Κέντρο HELEXPO στο Μαρούσι όπου λειτουργούσε έκθεση με θέμα «Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας».
- > Επίσκεψη της Β΄ τάξης του ΕΠΑΛ του τομέα Υγείας και Πρόνοιας για να παρακολουθήσουν την παράσταση «Γιατρός με το στανιό» του Μολιέρου στο θέατρο «Ημέρας».
- > Επίσκεψη στο «Παιδικό Μουσείο» της Β΄ Τάξης του ΕΠΑΛ του τομέα Υγείας και Πρόνοιας.
- > Επίσκεψη μαθητών της Γ΄ ΤΕΕ στη 10η Διεθνή Έκθεση «Εκπαίδευση 2008» στο Εκθεσιακό Κέντρο «HELEXPO Palace» στο Μαρούσι.
- > Επίσκεψη της Β΄ τάξης του ΕΠΑΛ του τομέα Υγείας και Πρόνοιας στο Κέντρο Μείζονος Ελληνισμού στο «Μουσείο Συναισθημάτων».

Στο σημείο αυτό ποιος θα μπορούσε να ξεχάσει την επιτυχημένη και βραβευμένη θεατρική παράσταση του έργου της Ξ. Καλογεροπούλου: «Το σκλαβί» το οποίο ανέβηκε σε συνεργασία με το Γενικό Λύκειο Αίγινας και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις. Ένας άλλος τομέας στον οποίο διακρίθηκε το ΤΕΕ – ΕΠΑΛ ήταν στη συνδιοργάνωση αθλητικών συναντήσεων με το Γενικό Λύκειο σε μπάσκετ, βόλεϊ και ποδόσφαιρο μεταξύ μαθητών όσο και καθηγητών.

Το Τεχνικό Λύκειο στην Αίγινα σε τίποτε πλέον δε θυμίζει το σχολείο του παρελθόντος. Το χαρακτηρίζει πλέον η δημιουργία, η όρεξη για δουλειά, για μάθηση, η συνεργασία και η άμιλλα. Εδώ πλέον γίνεται σοβαρή δουλειά. Το Τεχνικό Λύκειο έπαυσε να είναι η εύκολη λύση για ξένοιαστα σχολικά χρόνια μετά το Γυμνάσιο. Οι μαθητές πλέον είναι συνειδητοποιημένοι, επιλέγουν με γνώμονα την επαγγελματική τους αποκατάσταση τις ειδικότητες που θα σπουδάσουν και διακρίνονται. Και όλα αυτά τα νέα είναι θετικά και ενθαρρυντικά για το μέλλον ενός τόπου που έχει ανάγκη την Τεχνική Εκπαίδευση και η αγορά σωστούς τεχνίτες και επαγγελματίες. ❌

ΤΟΥ

Γιώργου Μπήτρου

